

॥३०॥ एतेषांप्रविलापनमाह यस्मादिति अंतरात्मना सृज्यते न तु निरीश्वरसांख्याभिमतया प्रकृत्या ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रकृतेरितिकर्मणिषष्ठी एवं प्रकृत्यादिकमुत्पद्यते प्रलीयते चेत्यर्थः तथा च प्रकृतेरप्युत्पत्तिप्रलयौ वक्ष्यति तस्मादव्यक्तमुत्पन्नं त्रिगुणं द्विजसत्तमेति अव्यक्तं पुरुषे ब्रह्म निष्कले संप्रलीयत इति च एवं सांख्यमुक्तानानात्वैकत्वे विभजते एकत्वमिति प्रतिलोमक्रमेण प्रकृतेरपि पुरुषे प्रलये सति मोक्षे असंप्रज्ञाते च एकत्वं अस्य पुरुषस्य भवति सृष्टिकाले तु नानात्वमित्यर्थः ॥ ३३ ॥ नन्वेवं सृष्टिकाले नानात्वप्रापकशक्तिमतः कथमेकत्वमत आह अधिष्ठातारमिति अव्यक्तमव्याकृतमविद्यामायेति पर्यायाः अव्यक्तमेव पुरुषं नानात्वं नयति तथा च श्रुतिः मायया ह्यन्यदिवेति इंद्रो मायाभिः पुरुषं पश्यत इति च न हितुं च्छयामाया पुंसः स द्वितीयत्वमस्ति रज्ज्वा इव कल्पित भुजंगेन तु च्छयेनाश्वपि हितं यदा सीत्तमसस्तन्महिना जायतैकमिति श्रुतेः आभु ब्रह्मतमसः अज्ञानस्य महिना माहात्म्येन एकमपि अजायत प्रपंचात्मना आविर्बभूवेत्यर्थः अस्य व्यक्तस्यापि एतत् एकत्वं नानात्वं च सुप्तिप्रलययोरेकत्वं सृष्टिकाले नानात्वं चेति निदर्शनं दृष्टांतः पृथिव्यादिष्वप्येवमेव द्रष्टव्यं ॥ ३४ ॥ अर्थतत्त्ववान् अर्थतत्त्वं सम्यग्धिगतवान्यः स जानीयादिति शेषः नन्वेवमव्यक्तस्याधिष्ठातृत्वे जितं निरीश्वरसांख्यैरित्याशंक्याह एकत्वमिति प्रलये मोक्षे अय एतावदेव तत्त्वानां सांख्यमाहुर्मनीषिणः ॥ सांख्ये विधिविधानज्ञानित्यं सांख्यपथे रताः ॥ ३० ॥ यस्माद्यदभिजायेत तत्तत्रैव प्रलीयते ॥ लीयते प्रतिलोमानि सृज्यते चांतरात्मना ॥ ३१ ॥ अनुलोमेन जायंते लीयंते प्रतिलोमतः ॥ गुणा गुणेषु सततं सागरस्योर्मयो यथा ॥ ३२ ॥ सर्गप्रलय एतावान् प्रकृतेर्नृपसत्तम ॥ एकत्वं प्रलये चास्य बहुत्वं च यदा सृजत् ॥ ३३ ॥ एवमेव च राजेंद्र विज्ञेयं ज्ञानकोविदैः ॥ अधिष्ठातारमव्यक्तमस्याप्येतन्निदर्शनं ॥ ३४ ॥ एकत्वं च बहुत्वं च प्रकृते रर्थतत्त्ववान् ॥ एकत्वं प्रलये चास्य बहुत्वं च प्रवर्तनात् ॥ ३५ ॥ बहुधात्मा प्रकुर्वीत प्रकृतिं प्रसवात्मिकां ॥ तच्च क्षेत्रं महानात्मा पंचविंशो धितिष्ठति ॥ ३६ ॥ अधिष्ठातेति राजेंद्र प्रोच्यते यतिसत्तमैः ॥ अधिष्ठानादधिष्ठाता क्षेत्राणामिति नः श्रुतं ॥ ३७ ॥ क्षेत्रं जानाति चाव्यक्तं क्षेत्रज्ञ इति चोच्यते ॥ अव्यक्तिके प्रविशते पुरुषश्चेति कथ्यते ॥ ३८ ॥ अन्यदेव च क्षेत्रं स्यादन्यः क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ क्षेत्रमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञातारं पंचविंशकं ॥ ३९ ॥ अन्यदेव च ज्ञानं स्यादन्यज्ज्ञेयं तदुच्यते ॥ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयो वै पंचविंशकः ॥ ४० ॥

स्कांतवत्स्वरूपसत्तामात्रेणायं प्रकृतिं प्रवर्तयन् तां बहुधा प्रकरोति अतश्चिदात्मैव मुख्योधिष्ठाता प्रकृतेस्तु गौणमधिष्ठातृत्वं स्वकार्यविषयमिति भावः सार्धः ॥ ३५ ॥ एतदेवाह तच्चेति तत्प्रकृतिविकृत्यात्मकं ॥ ३६ ॥ पुंसो नामानि निर्वक्ति अधिष्ठानादिति ॥ ३७ ॥ अव्यक्तिके आविद्यके क्षेत्रेऽप्युपपत्तेः अत्रोक्तं कतके सूर्यकांतमुपास्मसूर्य एव तृणं दहेत् न त्वश्मापार्थिवस्तं च न्यायं चित्तमसोर्दिशेदिति यथास्वरूपसत्तामात्रेण तृणं प्रकाशयतः सूर्यस्य सूर्यकांतद्वारा तृणदग्धत्वं तृणे प्रवेशश्च न तु व्यापाराविष्टस्य एवं पुंसोऽप्यव्यक्तद्वारा सर्वकार्याधिष्ठातृत्वं तत्प्रकाशकत्वं च न तु कुलालवदधिष्ठातृत्वं नापि बुद्धिबुद्धिद्रियव्यापाराधीनप्रकाशकत्वं नापि कुण्डबदन्यायेन प्रविष्टत्वं किंतु बहिष्काष्टन्यायेनाभिव्यक्तत्वमात्रमिति भावः ॥ ३८ ॥ नामनिरुक्तेः फलं पुं प्रकृत्योर्विवेकमाहान्यदेवेति एवमधिष्ठातुरन्यदधिष्ठेयं प्रवेष्टुरन्यव्यवेशायत नमित्यपि द्रष्टव्यं ॥ ३९ ॥ ज्ञानं प्रमाणजान्यादत्तिः ज्ञेयं प्रमा रूपं फलं फलकरणयोश्चिदापरश्चोर्भेदस्य स्पष्टत्वात् ज्ञानज्ञेयपदे व्याचष्टे ज्ञानमिति ॥ ४० ॥